

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οικογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4 ἢ ἀθάϊρετος ὑπερτίμησις τῶν παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ ἴδια τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ὑπάρχουν δύο τρόποι: Ἡ νὰ μᾶς στείλουν τὰ δελτία τῶν καὶ 8 δραχμῶν δι' ἕκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου τῶν καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

Χ. Κ. ΓΟΥΣΕΤΗΝ, Ζάκυνθος. — Τὰ ποιήματά σας «Σ' Ἐσὲ» καὶ «Στὴν Παραστρατημένη» ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχή. Δείχνουν ὡστόσο ὅτι θὰ μπορούσατε νὰ γράφετε πιὸ καλοῦς, πιὸ στρωτοῦς στίχους. Δὲν χρειάζεται πρὸς τοῦτο παρὰ περισσότερα προσοχή.

ΣΤΕΡΓΙΟΝ ΒΕΛΛΙΟΝ, Καθάλλαν. — Δὲν γνωρίζομεν τὴν διεύθυνσιν πού ζητάτε. Καὶ ἂν ὅμως τὴν ἐγνωρίζομεν, θὰ διατάξαμε νὰ σᾶς τὴν γράψομε ἀνεὺ τῆς ἐπιτολῆς τῆς δεσποινίδος. Κάμετε, ἂν θέλετε, μιὰ σχετικὴ δήλωσι εἰς μιαν ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα. Κι' αὐτὸ ἂν ἡ σκέψις σας εἶνε σοβαρὴ καὶ πρόκειται νὰ καταλήξετε σὲ κάτι θετικόν.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΝ, Βαλτιμόρη. — Τὸ ποιημά σας ὄχι τόσο ἐπιτυχές. Ἴδου:

ΣΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ

Πῶς μὲ μαγεύει τ' ἀκρογιάλι
στὴν ἀμμοδιά σὰν περπατῶ
τί θύμισες μέσ' στὸ κεφάλι
γιὰ σὲ μοῦ φέρνει στὸ λεπτό.

Στὴν ἀμμοδιά σὲ πρωτοεῖδα
ἐκεῖ σὲ γνώρισα μικρὴ
μαζεύαμε μαζὺ κοχιλία
ξένοιαστα, ἀμέριμνοι, μικροὶ, τρελ-
(λοὶ,

Ἔτσι γοργὰ κύλησε ὁ χρόνος
μεγάλωσες κι' ἐσὺ κι' ἐγώ,
ἔφυγα σ' ἔχασα μοῦ μένει ὁ πόνος
ποιὸς ξέρει ἂν θὰ σὲ ξαναδῶ.
Μὰ τ' ἀκρογιάλι ὅταν βλέπω
κι' ἐσένα βλέπω ἐγὼ μαζὺ
κ' ἡ ἀγάπη πού γιὰ σένα ἔχω
ἀνάβει καὶ ποτὲ δὲν θὰ σβιστῆ.

Πῶς μὲ μαγεύει τ' ἀκρογιάλι
στὴν ἀμμοδιά σὰν περπατῶ
τί θύμισες μέσ' στὸ κεφάλι
γιὰ σὲ μοῦ φέρνει στὸ λεπτό.

Διαβάξτε νεοελληνικὴν ποίησιν. Καὶ συνοδεύετε ἄλλοτε τὰ ποιήματά σας μὲ τὸ σχετικόν δικαίωμα κρίσεως.

ΡΙΚΟΝ ΑΛΔΗΝ. — Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Οἱ στίχοι σας ὄχι τόσο καλοὶ. Τοὺς λείπει ἀκριβῶς ἡ ποίησις, ἡ ποιητικὴ πνοή. Καὶ ἴδου ἓνα τῶν ποιημάτων σας:

ΓΙΑΤΙ...

Γιατὶ ἀλόφει ἔφευγες
νωρὶς ἀπ' τὸργαστῆρι
πολὺ βιαστικῶς;
γιατὶ τὴ στράτα ἔπαιρνες
νὰ πᾶς στὸ κοιμητῆρι
μονάχος σκυθρωπῶς;

Γιὰ τὰ ὑπελοπία θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε εἰς προσεχῆς φύλλον καὶ θὰ σᾶς ὑποδείξομε ποῖο εἶνε τὸ καλύτερο γιὰ νὰ τὸ ἔχετε στὸ ἐξῆς ὡς πρότυπον.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΝ. — Ὡς καὶ στὸ προηγούμενον φύλλον σᾶς ἐγράψαμε πρέπει νὰ διαβάσετε πολὺ Ἑλληνικὰ ποιητὰς, γιατί οἱ στίχοι σας δείχνουν ὅτι ἀγνοεῖτε τί εἶνε ἀκριβῶς ἡ ποίησις. Νά, ἐπὶ παραδείγματι, ἓνα τῶν ποιημάτων σας:

Γιατὶ κι' ἂν χρόνια πέρασαν
καὶ τὰ μαλλιά ἀσπρίσαν
ποτὲ δὲ λημονῶ;
Ἄκόμα κι' ἂς φτερούγισαν
τὰ κάλλη τῆς κι' ἂν πῆγαν
ψηλά στὸν οὐρανό;

Ἡ συνέχεια τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστῶν μας γιὰ τὸν «ΙΔΑΝΙΚΟΝ ΣΥΖΥΓΟΝ» στὸ προσεχῆς φύλλον.

ΤΟ ΤΡΙΝΤΑΦΥΛΛΟ

Τριαντάφυλλό μου μυρωδάτο
Ἄπὸ τὰ φύλλα πλαισιωμένο
Σὰν ἀγγελουδι καὶ ναζᾶτο
Ἄπ' τὰ μαλλιά σου μαζεμένο.

Χαριτωμένα μοῦπες «νάτο
Θερμὸ φίλι μου πεταγμένο...
κι' ἂν μοιάζω λίγο μὲ τὸ βάτο,
Νὰ μὴ κάνης τὸν καῦμένο.

Μέσ' στὴν καρδιά μου θάχης κῆπε
Θὰ σοῦ κλαδεύω τὰ κλαδιά σου
Θὰ σοῦ ξεπλένω κάθε ρῦπο!

Ὡσὰν ἀνθήσις καὶ φουντώσις
Θὲ νάρθουν ὅλα τὰ πουλιά σου
Νὰ κάμουν γάμου ζευγαρώσις

Γιὰ τὰ ἄλλα ποιήματά σας θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε εἰς προσεχῆς τεύχος τοῦ «Μπουκέτου».

ΣΩΤ. Ι. ΚΟΝΤΟΒΟΥΝΗΣΙΟΝ, Ἐνταῦθα. — Δὲν πρέπει νὰ θιάζεσθε τόσο πολὺ. Ἀπαντοῦμε στοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὴ σειρά τους. Πάντως, ἀφοῦ θιάζεσθε, ἴδου τὸ τελευταῖο σας ποίημα:

ΘΥΜΑΜΑΙ

Θυμᾶμαι κάποια ἀνοιξι πού σουῶσσα στ' ἀχελύ
φίλι ἔρωτικό,
Καὶ ἀντηχοῦσε στὰ κλαδιά ὡς ἔπεφτε τὸ δαίλι,
κελάδημα γλυκό.

Καὶ τί μ' αὐτὸ ἂν ἀνοιξι εἶνε καὶ πάλι τῶρα
μὲ τόσα γιαισεμιά;

Ἐγὼ θὰ ζῶ διάκοπα στῆς λημονιάς τῆ μπόρα
χωρὶς ἐλπίδα μιὰ.

Τὸ ποιηματάκι σας αὐτὸ δὲν εἶνε κακό, μὰ δὲν εἶνε καὶ ἀπολύτως καλὸ. Γράφετε πιὸ προσεχτικὰ. Καὶ πρὸ πάντων διαβάξτε. Εἶθε θέβαιος ὅτι δὲν σᾶς ἀπαντήσαμε γιὰ τὸν «Φτωχὸ Ἀτσιγγανο»; Θὰ κυττάξομε ὡστόσο στὸν σχετικόν φάκελλον καὶ θὰ ἔχετε ταχέως ἀπάντησιν.

Γ. ΜΠΕΤ'Ι'ΚΟΝ, Λάρισα. — Μᾶς γράφετε πολὺ - πολὺ ἔξυπνα στὴν ἐπιστολή σας:

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο».

Σοῦ ἐμπιστεύομαι μιὰ φαντασία μου, ἂν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι μοῦ χρειάζεται κατὰ βρογμα γιὰ νὰ συν-ἔλθω. Ἄς εἶνε τοῦτο κάπως ἐπεικῆς καὶ νὰ εἶσαι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ κάνω κατὰ χροσιν τῆς ἐπεικειᾶς σου».

Δυστυχῶς ὅμως οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε ἐπιτυχημένοι. Μὴν κάνετε φιλοσοφίαν στὰ ποιήματά σας. Γράφετε ἀπλᾶ ἀρχικῶς κι' ἔχει ὁ Θεὸς ἀργότερα καὶ γιὰ φιλοσοφίαν καὶ γιὰ ὅτι ἄλλο θελήσετε.

ΑΓΓΝΟ ΡΟΔΟΝ, Ἐνταῦθα. — Ἀφοῦ ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Μπεναρδῆ σᾶς ἔκαμε ἐντόπωσι, καὶ συνταυτίζεται μὲ τίς ἰδέες σας, γράψτε στὸν ἴδιον στὰ Μέγαρα. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερο.

Θ. Α. — Θὰ δημοσιευθοῦν στὸ «Μπουκέτο» νέα συναρπαστικὰ μυθιστορήματα προσεχέστατα. Ἦδη ἀρχίζει στὸ ἐρχόμενο φύλλον τὸ περίφημον ἀστυνομικὸ μυθιστορημα τοῦ Ζωρῆ Σεμενόν «Τὸ Κεφάλι ἐνὸς ἀνθρώπου».

Τὸ ἔργο αὐτὸ «γυρίστηκε» καὶ φιλμ καὶ ἀνέδειξε τὸν περίφημον πλέον γόητα τῆς ὀθόνης Ἴνκισίνωφ καὶ τὸν Χάρρυ Μπόρ. Θὰ ἐκδώσομε καὶ παιδικὰ διαλεχτὰ μυθιστορήματα.

Τὰ σκίτσα σας δὲν εἶνε ἀπολύτως δημοσιεύσιμα, μὰ δὲν εἶνε καὶ ἀνεπιτυχή. Ἴς συμβουλεύομαι νὰ ἐξακολουθήσετε νὰ σκιτοᾶρετε. Ἔτσι ὑπάρχει ἐλπίς νὰ σᾶς χρησιμοποήσωμεν πολὺ γρήγορα ὡς καλλιτεχνικὴν συνεργάτιδα τοῦ «Μπουκέτου».

ΕΛΕΝΗΝ ΜΙΧΑ, Πειραιᾶ. — Θὰ κυττάξομε σὲ προηγούμενα τεύχη καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν διὰ τοῦ «Κάρτ-Ποστάλ».

ΜΙΜΗΝ Χ., Ἐνταῦθα. — Δὲν ὑπάρχει τέτοιο πρᾶγμα. Ἐκτὸς ἂν ἀγοράσετε συλλογὰς γνωμικῶν καὶ ἐπὶ τῆ θάσει αὐτῶν ἀπαντᾶτε στὰ λευκώματα τῶν δεσποινίδων. Ἄλλωστε δὲν χρειάζεται καὶ πολλὴ σοφία γιὰ ν' ἀπαντήση κανεὶς στὰς ἐρωτήσεις ἐνὸς Λευκώματος. Λίγη σκέψις... Λίγο κέφι... Καί.. πάει λέοντας.